

страшна на господарство-то Българско, на Моравиѣ и на останагы-ты Словенскы княжества. Обаче Словенскы-ты области, които Карлъ Великий бѣ привзялъ останахъ на всегда подъ неговы-ты прѣмници.

Отъ врѣмя-то на Карла Великий Българе-ти живѣ-яхъ по' спокойно; исторія-та спомянува за тѣхъ по' рѣдко, подробности-ты на вътрешній имъ домашній животъ сж покрыты съ мракъ, извѣстны сж само имена-та на нѣкои тѣхны господаре, както Туданъ (Tudun, Tudan), Карамъ (Caranus, Karan), Жоданъ (Zodan, Zodanus). Грижа та на Карла Великий да ги обрне въ Христیانство бѣше суетна, ако и нѣкои отъ тѣхны-ты началници, които бѣгахъ при него, ся кръстихъ. Като ся обрне на цѣло-то господарство, тогова ся кръстихъ Българе-ти Дунавскы; зачто Унгарети, като влязохъ въ Унгаріѣ, найдохъ ги вече Христіане на Гръцко-то вѣроисповѣданіе.

Господарство-то въ Унгаріѣ ся относяше къмъ Българско-то царство съ грижъ; зачто, като ся натисна отъ Франкско-то оружје, то трѣбваше да прибѣгне къмъ помощъ-тж на Дунавскы-ты си еднородци, и Карамъ или Каранъ (съ когото ималъ работж Карлъ Великий) въ Франкскы-ты лѣтописи е истый Крумъ (кралъ Българскый) който е въ Византійскы-ты. Прѣмници-ти Карлови въ Германіѣ, за работы-ты си, что имахъ съ Тиссо-Българіѣ, относяхъ ся къмъ царь-ты Българскы; отъ тукъ ся види, че Българско-то Господарство въ Унгаріѣ зависѣло пакъ отъ царство-то Българско, за това правители-ты му можемъ да считаме за вассалы на Българскы-ты царь. Това господарство сжществова въ Унгаріѣ до приходянье-то на Мадаре-ты, отъ които ся развали съ всѣмъ, каквото ще видимъ по' долу. Нѣ нека ся врънемъ къмъ работы-ты на истж-тж Българіѣ.

ЦАРСТВО-ТО БЪЛГАРСКО ДО КРЕЩЕНИЕ-ТО МУ.

отъ 705 — 870.

Зарадъ нѣманье-то чисто Българскы писатели, мѣчно е сега да изобразимъ истиннж-тж историческж картинж на вътрешно-то състояніе на Българіѣ. Источници-ти на нейж-тж исторіѣ ся находятъ на отжжсяци въ лѣтописи-ты на тия